

Zaměřeno na Království

Roč. 24 č. 7

Anthony Buzzard, editor

Duben, 2022

Překonat indoktrinaci v oblasti potratů

Kenneth LaPrade, Texas

Než se osobně pustím do naléhavé potřeby vysvobození z toho, že jsem byl tvrdě indoktrinován do pevného pro-potratového názoru, údajně založeného na biblických myšlenkách, rád bych se krátce věnoval několika obecným obavám ohledně **vyjadřování** se ke kontroverzním otázkám.

Jako seriózní bibličtí křesťané musíme být v jistém smyslu co nejvíce "apolitičtí", abychom mohli poctivě oslovit všechny lidi (s prioritou evangelia Království), kteří přicházejí z velmi odlišných úhlů pohledu. Neměli bychom být zaujatí proti žádnému potenciálnímu posluchači pravdy, ani bychom neměli přispívat k ohlušující kakofonii ostře vyhocené rétoriky "my proti nim", která hluboce prostupuje naší moderní kulturou. Přesto se nemusíme mlčky krčit před dlouhodobě tradovaným "osvíceným" myšlením, které pohrdavě tvrdí, že všichni "nábožensky založení lidé" nemají ve věcech veřejných žádný legitimní hlas! Přestože věřící v biblickou pravdu nemají dělat to, aby se snažili šikanovat "sekularisty" (a další) pomocí nátlakových manipulací, **mají** tito věřící smysluplnou odpovědnost moudře a s láskou promlouvat ke světu, který nutně potřebuje autentické duchovní perspektivy, i když je takové úsilí riskantní.

Mohlo by být lákavé se v dnešní přepjaté době vyhýbat některým "ožehavým" tématům, protože bychom mohli být špatně pochopeni! Pokud například někdo pozitivně hovoří o **konzervativní** hodnotě biblického, monogamního manželství, bude nejspíš mnohými označen nejen za beznadějně staromódního, ale také za člověka, který se řadí k úzkoprsým "pravičákům" spolu s (A) rasisty, (B) těmi, kteří nedbají na péči o životní prostředí, (C) těmi, kteří podporují ekonomický útlak menšin, a dalšími zavrženíhodnými praktikami a postoji!

Naopak, pokud by někdo biblicky vystupoval **proti** rasismu (což je v USA tradičně označováno za **liberál-**

ní názor), mohl by být neprávem označen za zastánce (A) sexuální nemorálnosti "všechno jde" nebo (B) lehkovážné politiky podporující potraty! Mírně řečeno, naše moderní americká společnost (stejně jako všechny předchozí společnosti) podléhá **zmatenému a chybnému spojování** tzv. hodnot. Tlak vrstevníků, aby podporovali shluknuté, nesourodé "hodnoty", spolu s dvojrozměrnými stereotypy jsou pro nás všechny velmi neúčinné! Podrobnější a vyrovnanější vhledy do toho, jak čelit takovému dilematu, najdete v knize: *God's Politics: Why the Right Gets It Wrong and the Left Doesn't Get It* (Boží politika: Proč to pravice chápe špatně a levice to nechápe), kterou napsal Jim Wallis.)

Vzhledem k tomu, že biblické zaměření na Království se přímo nepromítá do víru pojmů, které jsou považovány za standardy společenského *statusu quo* buď "napravo", "nalevo", nebo snad dokonce "uprostřed" jakéhokoli pozemského systému, je na místě, abychom jako věřící laskavě a s **moudrostí** hovořili o konkrétních potřebách. Bůh jistě připouští, že pozemské vlády (navzdory skutečným, všudypřítomným Satanovým sklonům - Luk 4:5-6) mají dobrý (ale nedostatečný) účinek při omezování zjevného zla (Řím 13:1-7). Bůh však tuto pravomoc řídit jakoukoli společnost současného zlého věku rodině věřících **nedává!** Naše skutečná úloha pomáhat spravovat spravedlivé normy vlády přijde v budoucím věku obnovy Království: 1 Korintským 6:2; Zjevení 5:9-10. Do té doby bychom měli být radostně spokojeni s tím, že můžeme jednoduše **ovlivňovat** jednotlivce **přesvědčovacími** (nikoliv donucovacími) prostředky a respektovat svobodné rozhodování druhých.

Na začátku roku 1980 (podle mé paměti), asi po osmi letech působení v The Way International, jsem se seznámil s "novým" tématem mezi námi – prostřednictvím poměrně stručného textu o potratech od Victora Paula Wierwille. Jak je pro mé tehdejší horlivé smýšlení typické, ani mě nenapadlo zpochybňovat teze jeho spisu. Již léta (včetně čtyř let specializovaného školení vedoucích) jsem předpokládal, že nás Wierwille "naučil 'Slovu' tak, jak ho od prvního století nikdo

Restoration Fellowship www.restorationfellowship.org • E-mail: anthonybuzzard@mindspring.com

All donations to **Restoration Fellowship** are tax deductible. Restoration Fellowship, PO Box 1742, Fayetteville, GA 30214

neznal" (tato věta se pro nás v naší skupině stala druhou přirozeností¹). Takže jsem si rychle osvojil náš nový společný doktrinální postoj k potratům, aniž bych mrknul okem, a dokonce jsem se o něm odvážil pochybovat až o 20 let později!

Zajímavé je, že v současnosti existují dokumenty, které potvrzují podstatu Wierwillových "nových" tvrzení z počátku roku 1980. Článek na webových stránkách The Way International (Biblical Research, Teaching, and Fellowship) s názvem "Pro-Truth – When Human Life Begins" ("Pro-pravdu - Kdy začíná lidský život" (zveřejněno 7. června 2019, The Way²) opakuje názory Wierwilleho starého spisu z roku 1980.

Teprve po letech mi došlo, že jsem nevědomky přešel od předchozího pohledu, který mě paradoxně také učil Wierwille. Vzpomínka Kristen Skedgellové ostře poukazuje na tento bizarní rozpor ve dvou koncepcích: "O několik dní později jsem [Kristen] přijela a uvědomila si, že jsem těhotná. Dělán si test na potvrzenívždycky jsem mohla jít na potrat. Alec [její odloučený manžel] se to nikdy nemusí dozvědět. V The Way doktor [V. P. Wierwille] schvaloval potraty, protože podle něj člověk nebyl člověkem, dokud se "poprvé nenadechl a nestal se živou duší". Před lety učil [ve třídě Síla pro hojný život], že život je v krvi a život začíná při oplodnění. Nevím, proč změnil názor, ale jeho učení mi poskytlo východisko. Plod není člověk, učil nyní."³ Kristen se naštěstí **rozhodla** mít své druhé dítě (místo aby ho zabila), a to navzdory některým otřesným osobním okolnostem v jejím životě!

V článku "Pro-Truth – When Human Life Begins" se zdůrazňuje (stejně jako dříve Wierwille), že Genesis 2:7 určuje, že "člověk se stal živou duší", když "Bůh vdechl do jeho chřípí dech života", a mluví se zde o původním stvoření Adama. To je pak opovážlivě aplikováno (v tomto článku) na nenarozený plod (kterým Adam nikdy nebyl!). V článku se drze uvádí: "Podle Boha a jeho slova tedy počátek duševního života člo-

věka nenastává, když je v děloze zachycen tlukot srdce; nastává s prvním přirozeným nadechnutím po narození dítěte."

Jednoduché vyvrácení lze jasně říci: Genesis 2:7 vůbec neřeší, kdy začíná život v děloze - popisuje přímý vznik člověka, který **nikdy** nebyl plodem! Podivuhodnou skutečnost zygoty (biologie 101) a úžasné období těhotenství nelze (pomocí ošemetných slovních hříček) šmahem přirovnat k neosobnímu růstu mateřského znaménka nebo bradavice!

Stejně jako předtím Wierwille cituje Exodus 21:22-23 o neúmyslném způsobení potratu (byla by vyměřena pokuta). Dále cituje Numeri 35:30-31, aby ukázal přísný trest za vraždu; vrah by byl odsouzen k smrti a za vrahu by nebylo možné zaplatit. V článku se hodnotí: "Záznam v Exodu 21:22 tedy ukazuje, že Bůh nepovažuje plod za živou duši".

Opět je zde předkládán mimořádně nedbalý výklad, který cituje jednotlivé verše a přitom jim dává zálužný obrat. Úmyslné ukončení života plodu nelze ztotožňovat s náhodným způsobením potratu; stejně jako nelze ztotožňovat úmyslnou vraždu se zabitím - **náhodným** způsobením smrti! Zajímavé je, že v článku "Pro-Truth" nebyl nikdy citován žádný z podrobných zákonů (s městy útočišti) pro neúmyslné zabití, například Numeri 35:6-29. Závěrečný citát použitý v článku The Way "Pro-Truth" zahrnuje bizarní odkaz na Ježíšovo narození v Lukáši 1:35 ve verzi King James Version. Fráze "ta svatá věc" je vysvětlena tak, že znamená, že když byl Ježíš v lůně matky, nebyl ještě člověkem. "Dítě, které se má narodit" (jiné přesné verze), by rozhodně nemělo být takto podezřele a bezdůvodně odosobňováno.

Když nyní naštěstí poznávám vachrlatost některých podivných nauk (s využitím podivného překrucování několika málo veršů), které mě kdysi uchvátily prostřednictvím **sektářské** indoktrinace, žasnu, že jsem byl tak důvěřivý vůči zjevným omylům a bohužel i **bezcitný** vůči překernímu stavu nenarozených! My,

¹ Zdrojem extrémního smýšlení, které se zde projevuje v souvislosti s vysokým názorem na V. P. Wierwilleho, a tedy i horlivou oddaností jeho učení, je jeho pozdější vyprávění o údajných událostech z podzimu 1942, jak je dokumentováno v této knize: Elena S. Whiteside, *The Way*: (New Knoxville, Ohio: American Christian Press, 1972), str. 178-181.

² <https://thewayinternational.com/pro-truth-when-human-life-begins/>

³ Kristen Skedgell, *Losing the Way: A Memoir of Spiritual Longing, Manipulation, Abuse, and Escape* (Point Richmond, California: Bay Tree Publishing, 2008), 183.

kteří si o sobě myslíme, že se skutečně staráme o bezbranné lidi, jako jsou "vdovy" a "sirotci" (o nichž se zmiňuje celá Bible) nebo jiní lidé, s nimiž se v moderní společnosti špatně zachází, se jistě můžeme stát mluvčími bezbranných nenarozených dětí! Neděláme to proto, abychom si s někým hráli na světskou, podrážděnou, bojovnou "politiku", ale abychom prostě "mluvili pravdu v lásce" (Ef 4:15) a pomohli tak lidem hledat láskyplná, životaschopná řešení překérných nebo obtížných situací, kterým mohou čelit. Ti, kdo měli dříve (ať už z jakéhokoli důvodu) bezcitná a **lhostejná** srdce vůči nenarozeným dětem (nebo se dříve podíleli na potratech), mohou přistoupit k milosrdnému Bohu Otci a prožít změnu (nebo pokání) myslí a srdce - a nakonec obdržet odpuštění! (1 Jan 1:5-2,2).

Není pochyb o tom, že Písmo svaté poukazuje na posvátnost lidského života ještě před narozením: dítě poskakovalo v Alžbětětině lůně (Luk 1:41, 44). Pavel byl oddělen již v matčině lůně (Gal 1:15), stejně jako Jeremiáš (Jer 1:5) - s odkazem na Boží dynamickou předzvěst **skutečných** lidí! Žalm 139:13-14a krásně vyzdvihuje vlastní Boží angažovanost ve vztahu k vyvíjejícímu se plodu: "Vždyť jsi utvořil mé nitro, utkal jsi mě v lůně mé matky. Budu ti děkovat, neboť jsem stvořen s bázní a podivuhodností."

Zaslepující překážky bránící pochopení vzácné povahy života dětí (ať už před narozením, nebo po něm) mají často kořeny v nerozpoznaném modlářství moderních lidí, včetně tří bůžků, které staří lidé označovali jako Afrodita (sex), Mamon (peníze/bohatství) a Mars (válka/násilí). N. T. Wright nabízí následující pronikavý vhled: "Za prvé, ti, kdo uctívají bohy [bůžky], se jim stávají podobnými; jejich charaktery se utvářejí, když napodobují předmět uctívání a vstřebávají jeho vnitřní podstatu. Za druhé, jejich uctívání vyžaduje oběti, a ty jsou často lidské. Sotva potřebujete, abych vám to vysvětlil. Kolik milionů narozených nebo dokonce nenarozených dětí bylo obětováno na Afroditině oltáři, zbaveno bezpečné výchovy, protože požadavky erotické touhy udržují jednoho nebo oba rodiče v pohybu?"⁴

Pokání (vědomá, oddaná **změna**) od takových ničivých modlářských představ je zásadní pro získání

mocného Božího osvobození od vysilující zkaženosti v našich životech!

Hodnoty budoucího království jsou v tomto případě prvořadé. Stejně jako přijde obnova celé země, kdy budou válečné nástroje přeměněny na zemědělské nářadí a lidé se již nebudou učit válčit (Iz 2:4b), tak lidé na obnovené planetě, kde bude vládnout Mesiáš, rozhodně nebudou mít touhu vyhlazovat vzácné nenarozené děti! Protože bychom měli poslouchat Boha a praktikovat neodvetné nenásilí již **nyiní** (Mat 5:21-22 a 43-48) ve světle zaručeného budoucího světového míru, měli bychom lidem pomáhat pečlivě milovat nenarozené děti již **nyiní** s vědomím, že budoucí, přeměňující den bez potratového násilí skutečně přijde!

Jakub a jeho místo v Písmu

Tony Baldwin, Georgia

Při studiu Jakuba mě ohromilo, že ačkoli je to bratr Mesiáše, Jakub je často na pozadí za Lukáše, Pavla a Timoteje. Nevěřím, že Jakub okamžitě rozpoznal pozici svého bratra a postavení svého bratra jako "jednorozeného" Božího syna. Jsem si jistý, že Jakub měl jistě potíže, aby se v tom zorientoval.

Jako softwarový inženýr, který má za úkol kontrolovat transakce z hlediska podvodů a platnosti, často používáme tuto premisu: "To, co je nejbližší transakci, je nejlepším zdrojem pravdy." Většina softwarových inženýrů by řekla, že tato zásada je při forenzním hledání pravdy základní.

Křesťanské kanály často destilují to, co nazýváme "evangeliem", na Matouše, Marka, Lukáše a Jana a na Pavlova díla. Zdá se, že Jan a Pavel se těší značnému uznání, zatímco Jakub se zdá být vzdálený.

Jistě, Jana, "Ježíšem milovaného učedníka", nemůžeme vynechat. Ale navrhol bych, aby se Jakubovy spisy těšily nejvyšší úctě jako texty Mesiášova bratra. Jakub znal Ježíšovu výchovu – jsem si jist, že se jako děti prali o hračky, zápasili, dostávali výprasky, ale oba zjevně dostávali starozákonní učení a výchovu.

Křesťanství na tuto lidskou stránku Mesiáše nerado myslí. A celkově se zdá, že křesťanské kanály mini-

⁴ N.T. Wright, *Surprised by Scripture: Engaging Contemporary Issues* Harper One, s. 154

malizují Jakubovy spisy jako "dobré morální rady". Já Jakubovy spisy považuji za stěžejní směr Království a jsem si jistý, že vy také.

Prokletí velkého "S" v Janovi 1:1

Carlos Xavier

Jedním z hlavních problémů při chápání Jan 1:1-3 je, když lidé zaměňují gramatický rod s biologickým. Jinými slovy, řecké *logos* je **gramaticky** podstatné jméno mužského rodu, ale to neznamená, že Boží *slovo* je skutečná osoba, a už vůbec ne lidský muž!

To, že "slovo" by se nemělo psát s velkým písmenem, a tudíž zaměňovat s osobou, je ověřeno starozákonním významem a použitím slova "slovo", hebrejského slova *davar*. Pokud se podíváte do jakéhokoli standardního lexikonu, zjistíte, že toto slovo bylo jednoduše chápáno jako Boží tvůrčí "řeč, rozum, plán" atd.

Hebrew and Chaldee Lexicon to the OT.

davar: jednoduché slovo, ve vlastním smyslu (LXX *logos, rhema*) 2 Kr 18,36; Job 2,13. Také "nařízení, plán, návrh 2 Sam 17.6; 1 Král 1.7".

Liddell, Scott, A Greek-English Lexicon

logos: slovo, řeč, tvrzení, diskurs, vyvrácení, popis, vysvětlení a důvod.

Slovo *logos* není nikdy definováno jako jiná osoba oddělená od JHVH, Boha, který je Otcem. Proto není ve Starém zákoně PÁNovo slovo (tj. Boží slovo) nikdy označováno jako "on" nebo "ho, mu", a to ani v hebrejštině, ani v řečtině (LXX/Septuaginta).

Ve skutečnosti všechny anglické překlady z řečtiny před KJV z roku 1611 popisují *logos* jako "ono", a ne "on" v Janově evangeliu 1,2-3: "Všechno bylo učiněno skrze **ně**⁵ a bez **něj** nebylo učiněno nic, co bylo učiněno. V **něm** byl život a život byl světlem lidí" (Tyndale, Matthews', Great Bible, Taverner, Whittingh, Geneva, Bishops' a Tomson). Pět z těchto osmi překladů také nepíše v Janově 1:1 slovo s velkým písmenem.

Co tedy znamená Jan 1:1?

Tím slovem byl sám Bůh, tj. Boží slovo, jak ukazují některé překlady:

- The Amplified Bible (1965 a 1987 update);
- A Translation in the Language of the People (Williams);
- Original Aramaic New Testament in Plain English

Nebo "Boží slovo a moudrost byly u Boha a bylo to, co byl Bůh".

- Scholars Version (The Five Gospels), 1993;
- The Complete Gospels: Annotated Scholars Version (1992)

Phillipsův překlad vystihuje smysl Jana 1,1: "Na počátku Bůh vyjádřil sám sebe. Toto osobní vyjádření, toto slovo, bylo u Boha a bylo Bůh."⁶

Dobře to shrnul německý učenec 19. století Hans Wendt:

Proto bychom neměli z Filónova významu "slova" jako hypostáze [osoby] usuzovat, že Jan měl pod "slovem" na mysli také již existující osobnost. Ve zbývajících částech evangelia a v 1. listu Janova nemá být "slovo" nikdy chápáno v osobním smyslu. Znamená spíše "zjevení" Boha, které bylo dříve dáno Izraeli (10:35), přišlo k Židům v Písmu svatém (5:38) a které bylo svěřeno Ježíši a jím svěřeno jeho učedníkům (8:55; 12:48; 17:6, 8, 14, 17; 1 Jan 1:1) a které měly být nyní zachovány jimi (1 Jn 1:10; 2:5, 14). Nelze dokázat, že autor prologu myslel slovo jako skutečnou osobu. Za Syna je považován pouze historický Ježíš, nikoli původní slovo (Jan 1:14, 18). V tomto Synu však přebývalo a působilo věčné zjevení Boha.

Body k zapamatování:

- Slovo a Bůh spolu nikdy nemluví.
- Boží slovo není zplozený, jedinečný Syn.
- Slovo nemá samostatnou "vědomou vůli".
- A slovo není váš prostředník ani vykupitel.

⁵ Angličtina svým mluvnickým rodem odlišuje význam, zde je všude **it**, což se nemůže vztahovat k osobě.

⁶ J.B. Phillips' New Testament, 1972. Viz také naše stránky **onegodtranslation.com** v článku *Jan 1* a náš článek "*Jan 1 ve více než 50 anglických překladech*" na focusonthe kingdom.org/articles

Jan 1 a Genesis 1

Velký prolog Jan 1:1-18 je věnován "slovu", tedy důvodu a smyslu celého stvoření v Genesis, připomíná světlo a život v Genesis 1, kde je desetkrát "Bůh řekl". Toto evangelium slova království bylo nakonec jedinečně ztělesněno v Ježíši, který nikdy není nazýván Slovem (s výjimkou Zj 19:13), ale který vždy mluví Boží slova jako evangelium.

Někteří tvrdí, že "na počátku" v Janovi 1:1 znamená začátek Ježíšovy služby. Jak však poznamenává *Pulpit Commentary*: "Od raných dob zde vykladači vnímali ... srovnání s 'na počátku' v prvním verši knihy Genesis. O tom lze jen stěží pochybovat... Sociniánský názor, že jde o 'počátek hlásání evangelia', [není] dnes vážně zastáván."⁷

V 1:14 pak "slovo se stalo tělem" popisuje stejný přechod a proměnu jako "voda se stala vínem" a "kameny se staly chlebem". Střední rod "světlo" z 5. verše Janova evangelia se v 10. verši stává osobou mužského rodu, Ježíšem. To znamená, že "ono" od světla se stává "on", Mesiáš, který se objevuje jako jedinečný zplozený Syn, přičemž je téměř jisté, že v J 1:13 je odkaz na jeho panenské zplození ("**ten, který byl zplozen Bohem**").

Na tom se shodují všechny standardní lexikony. Slovo **se stalo** tělem (*o logos sarx egeneto*). "O osobách a věcech, které *mění* svou přirozenost, na znamení toho, že vstupují do *nového stavu: stávají se* něčím" (*Bauer's Lexicon*). Stejně jako v: "**Stal jsem** se služebníkem." "**Stal se** z něj velký strom." "Nepovýšil se, aby **se stal** veleknězem". "Voda **se stala** vínem."

Daniel Wallace: "stejně jako *sarx egeneto, sarx* vyjadřuje stav, do kterého *božské slovo vstoupilo* stanoveným úkonem."

Srovnej: "to slovo bylo (*een*) Bůh" (Jan 1:1). Žádná změna! "Bylo" v 1. verši není totéž co "stal se" ve 14. verši. "Všimněte si kontrastu mezi *egeneto* (stal se) o vystoupení Jana Křtitele [v. 6] a *een* (byl) logu, mezi člověkem Janem poslaným od Boha a 'slovem, které **se stalo** tělem'."⁸

⁷ "The Gospel of John," *Pulpit Commentary*, 1950, s. 4, 6

⁸ *Ibid.*, s. 11.

⁹ J.A.T. Robinson, *Twelve More New Testament Studies*, s. 75.

Slovo "stal se" ve 14. verši označuje přechod. Všimněte si, jak zjevně židovské to je: "Jedna z nejzajímavějších souvztažností v kumránské literatuře je ve skutečnosti s Janem 1:3: 'Jeho **znalostí** všechno vešlo v bytí. A všechno, co je, ustanovil svým **záměrem**; a bez něho není nic učiněno" (1QS 11:11). Rovnici **Znalost = Moudrost = Logos** by nebylo těžké sestavit."⁹

Srovnejte to s Genesis:

"A Bůh řekl' na začátku každého stvořitelského díla včetně dvou prorockých slov z veršů 28, 29 - celkem desetkrát (odtud pozdější židovský výrok: 'deseti výroky byl stvořen svět', Aboth 5,1)... Ve skutečnosti, že Bůh tvoří **slovem**, je obsaženo několik důležitých pravd. Svědčí to nejen o snadnosti, s jakou své dílo vykonal, a o jeho všemohoucnosti, ale také o tom, že pracuje vědomě a záměrně. Věci z Něho nevyvěrají nevědomě, ani nevznikají pouhým aktem myšlení... ale aktem vůle, jehož vnějším projevem je konkrétní **slovo**. Každá etapa Jeho stvořitelského díla je uskutečněním úmyslně utvořeného záměru, přičemž **slovo** je zprostředkujícím principem stvoření, prostředkem či dějem, skrze nějž se Jeho vůle uskutečňuje. Srov. Ž 33:6, 9, také 107:20; 147:15, 18, kde jsou pasáže, v nichž je **slovo** považováno za posla mezi Bohem a Jeho stvořením. Toto užití ve SZ je přípravou na osobní význam tohoto slova, který se objevuje v J 1:1."¹⁰

To vše je vlastně příprava pro falešné velké písmeno v Janovi 1:1, které:

- 1) zničilo monoteismus i
- 2) lidského Ježíše (který je antikristem, 1 Jan 4:2; 2 Jan 7-9). "To, že Ježíš přišel v těle, odděluje víru od nevíry."¹¹

Tak se stalo, že doketici překroutili Jana, který chtěl být záměrně proti doketický! Pak je 1. list Janův (epištola) Janovou vlastní snahou (s pětkrát opakovaným "to, co", nikoli "ten, kdo") zmařit a napravit omyl, který byl vytvořen z jeho evangelia! Ze všech omylů ten největší!

¹⁰ Driver, *Commentary* ke Genesis

¹¹ *New International Dictionary of New Testament Theology*, Sv.1, s. 678.

Každý Žid by slyšel "moudrost = slovo". Ježíš je ztělesněním moudrosti a slova. Je plně lidský a tvrdit něco jiného, tj. že preexistuje, z něj nedělá lidského!

"Preexistence" vytváří odpadlictví a polyteismus! Kegan Chandler (*The God of Jesus in Light of Christian Dogma*) napsal celou kapitolu o "jiném Ježíši", o Ježíši, který nemůže být skutečně člověkem, protože začíná jako ne-člověk.

Nepřehlízet náš pravý Pesach

Carlos Xavier

V Lukášově evangeliu 22:19 Ježíš říká: "Toto je mé tělo, které se dává za vás. To činite na mou památku."

Lukáš předtím řekl: "Nyní nastal svátek nekvašených chlebů, kdy se obětuje beránek Pesachu. Ježíš poslal Petra a Jana napřed a řekl jim: 'Jděte a připravte pokrm Pesachu, abychom ho mohli společně jíst'" (Lukáš 22:7-8).

Všimněte si, že "Ježíšův postup při jídle Pesachu vytváří jakousi atmosféru superutajení". Jak uvádí *Word Biblical Commentary*:

"Po hospodáři se žádá, aby spolupracoval na ukrytí člověka, který **ve dne** vykonával v chrámu **provokativní učitelenskou službu** a v této fázi byl **v noci** něco jako **uprchlík**. Ani samotná skupina učedníků (včetně Jidáše) nemá dopředu vědět, kde se večer bude nacházet. Ježíš se postaral o to, aby jeho poslední večer s učedníky, strávený při oslavě Pesachu, nebyl narušen."

Ježíš tedy zdaleka neučil *opakovat* každoroční židovský svátek Pesach, ale při svém posledním jídle Pesach ustanovil novou věc pro nový účel! Tou je novozákonní bohoslužba přijímání, která se nekoná jednou ročně ("tak často jako", 1 Kor 11:25-26). Je to čas, kdy si připomínáme jeho život, tj. jeho učitelenskou službu a konečnou oběť/prolití krve, která nakonec ratifikovala, dala razítko (chcete-li) tomuto obřadu nové smlouvy.

Benson Commentary poznamenává, že když Ježíš řekl: "To činite na mou památku", myslel tím: "Nečinite to už na památku vysvobození z Egypta, ale na památku mne, který vás smrtí za vás vyvede z duchovního otroctví, z otroctví mnohem horšího než egyptské, pod nímž sténali vaši otcové... Činite to na

památku mne, který vás položením svého života vykoupí z hříchu a smrti."

V důsledku toho Ježíš fakticky *nahradil* nejen praxi hodů Pesach, ale dokonce i jazyk, který ji definoval. *Ellicott's Commentary* poznamenává, že slovo "památká" se v řecké verzi Starého zákona používá také v souvislosti s výstavním chlebem (Lv 24:7) a troubením na polnice (Num 10:10).

Ježíš dále vysvětluje, že "kalich vína symbolizuje novou smlouvu potvrzenou mou krví vylitou za vás" (Lk 22:20; Mt 26:28).

Pavel napsal: "Mesiáš, náš beránek Pesach, byl obětován. Slavme tedy svátek [tj. ustavičně] ne s kvasem neřesti a zla, ale s nekvašeným chlebem upřímnosti a pravdy" (1 Kor 5:7-8).

Neopomíjme náš pravý Pesach, tj. Pána Mesiáše, který svým učením (symbolizovaným chlebem) a obětí (symbolizovanou vínem) ustanovil toto přikázání nové smlouvy. A tím si připomínáme, že kdykoli se sejdeme jako církev, pokračujeme v hlásání všeho, co učil a konal, dokud znovu nepřijde.

Genesis 6

"Synové Boží viděli, že lidské dcery jsou krásné, a brali si ženy, které si vybrali" (Genesis 6:2).

Nabízím tyto myšlenky: Hebrejský výraz *Bnay Elohim*, "synové Boží", ve Starém zákoně vždy znamená anděly (Job 1:6; 2:1; 38:7). Alexandrijská verze LXX má v řeckém textu Genesis 6 "Boží andělé".

"Duchové", kterým Ježíš *po* svém vzkříšení odešel kázat (1 Pt 3:18-20), vždy znamenají pouze anděly nebo demony, nikdy ne lidské bytosti. Ježíš jistě nekázal někomu, kdo byl mrtvý! Lidské bytosti *mají* ducha, ale jako třída nejsou nikdy a nikde nazývány "duchy". "Duchové" (v množném čísle) jsou andělé nebo demoni, pokud to kontext nevyklučuje.

Dále pak Juda říká: "**Podobně jako andělé** se Sodoma a Gomora a okolní města oddali **krajní sexuální nemravnosti**" (Juda 7). Kdo byli tito andělé? Hřích v Sodomě se samozřejmě týkal andělů a lidí. V knize Genesis jsou to andělé a některé ženy.

Tento nejstarší názor zastávali Židé a první premileniální křesťanští věřící. A samozřejmě i Henoch, který je citován v Novém zákoně. Tento názor zastávali Jo-

sefus, Filón a svitky od Mrtvého moře. Augustinovi, který se podle mého názoru mýlil téměř ve všem, se tento pohled na anděly nelíbil.

"Mnozí křesťanští vykladači ve starověku i v moderní době rozuměli pod pojmem "synové Boží" zbožné muže ze Setovy linie a pod pojmem "dcery lidské" světské ženy z Kainovy linie. Ani pro jeden z těchto názorů však není v textu žádná opora: nejenže se opírají o svévolný výklad použitých slov, ale je neuvěřitelné, že by 'lidé' ve v. 2 mohli být míněni v užším smyslu než ve v. 1 ["když se lidé začali množit na povrchu země"]; není ani zřejmé, proč by smíšení dvou ras, z nichž každá pochází ze společného předka, mělo vést ke vzniku rasy vyznačující se buď gigantickým vzrůstem, nebo abnormální špatností." (S.R. Driver, *The Book of Genesis*, 1906, s. 83).

Doba všeobecného klamu

Barbara Buzzard

Před několika lety vyšel v jednom tradičním ženském časopise článek s názvem "Zpověď jednoho muže: 'Jsem šťastně ženatý... a sleduji porno'". Byl ovšem napsán anonymně a autor si o sobě myslí, že je opravdu docela slušný chlap. Netvrdil, že je křesťan, ale spolehlivé statistiky říkají, že "každý třetí muž v Americe má trvalý vztah k pornografii".¹² A dotyčný autor skutečně cituje doktory, kteří tvrdí, že nevidí žádnou souvislost mezi pornografií a nevěrou; v podstatě nevidí nic, čeho by se měli obávat. Páni! Je načase začít mluvit pravdu sami se sebou.

Dotyčný muž má morální problém. Fígluje kolem něj, namlouvá si, že neškodí, a je slepý k možnosti, že jeho pocity/touhy budou narůstat. Je to porušovatel slibu/smlouvy bez úcty ke svým obětem, člověk zaslepený temnotou vlastních choutek. Je to možný rozvraceč domova, který si neuvědomuje nebezpečí, jež hrozí, když se snaží naplnit bezednou jámu.

Jaký by to byl úplně jiný obraz, kdyby tento muž činil pokání a rozhodl se pro křesťanskou cestu. Pak by mohl být vyzván, aby své pocity přenesl do Písma a nechal je pojmenovat (žádostivost, pýcha atd.). Jakmile by je pojmenoval, nemohl by se už vymlouvat na nevinu. Nechává se klamat a myslí si, že takové

pocity mohou být nevinné, ale Písmo by ho mohlo uvést na pravou míru – některé touhy jsou pozeňhané a některé zakázané.

Job by mohl být pro tohoto muže skvělým rádcem. Job viděl skvělé výsledky toho, že je pod smlouvou: "Uzavřel jsem smlouvu se svými očima, jak bych se tedy mohl dívat na pannu?" (Jób 31:1). Je pozoruhodné, že tak jednoduchá, a přitom hluboká odpověď by vyřešila pisatelův problém. Ach ano, ale vyžadovalo by to poslušnost.

Ti, kteří tu byli před námi, nám velmi pomohli: "Budu žít čestný život ve svém vlastním domě. Odmítnu se dívat na cokoli odporného a sprostého... Odmítnu zvrácené myšlenky a budu se držet dál od všeho zlého." (Ž 101:2b-4). "Můžeš říci: 'Je mi dovoleno dělat cokoli'. Já však odpovídám: 'Ne všechno je pro tebe dobré. A přestože 'je mi dovoleno všechno', nesmím se stát otrokem ničeho." (1 Kor 6:12)

Ve filmu *Fireproof* zazněla tato výstižná slova: "Parazit je cokoli, co se přichytí na vás nebo na vašeho partnera a vysává život z vašeho manželství. Obvykle mají podobu závislostí, jako jsou hazardní hry, drogy nebo pornografie. Slibují potěšení, ale rostou jako nemoc a pohlcují stále více vašich myšlenek, času a peněz. Kradou vám věrnost a srdce těch, které milujete. Manželství málokdy přežije, pokud jsou přítomni paraziti. Pokud milujete svého manžela či manželku, musíte zničit jakoukoli závislost, která se zmocnila vašeho srdce. Pokud to neuděláte, zničí vás."¹³

Hřích, který je takto praktikován, je poskvňující, ať už si to hříšník uvědomuje, nebo ne. Muž, o kterém jsem mluvila, má tu drzost tvrdit, že jeho tajemství je relativně zdravé. Je rád, že to jeho žena neví. Ale charakter je to, kým jste, když se nikdo nedívá; a pro křesťana je to pamatovat na to, Čí jste. Koncept "oblékání" zdrženlivosti a dalších dobrých vlastností a "odkládání" nesvatých a zakázaných činů je pro naše rozhodnutí zásadní. A odložit zdrženlivost není dobrý stav (Př 29:18).

Jeden moudrý člověk to vyjádřil takto: "Hřích tě zavede dál, než chceš jít, zdrží tě déle, než chceš zůstat, a bude tě stát víc, než chceš zaplatit." Platí staré pravidlo, že "kdo tě živí - ten tě vlastní".

¹² Joel Belz, "Keep it quiet, please," *World magazine*, Jan. 23, 2016

¹³ Stephen Kendrick, *The Love Dare Day by Day: A Year of Devotions for Couples*

"Svět totiž nabízí jen touhu po tělesném potěšení, touhu po všem, co vidíme... Ty nepocházejí od Otce. Jsou z tohoto zlého světa" (1 Jan 2:21).

Dobrá zpráva je však tato: (1 Jan 2,1): "Kdybys zhřešil, je tu někdo, kdo se za tebe přimluví u Otce." Není třeba žít s hříchem nebo s pocitem viny. Bylo pro nás učiněno to nejblazeňší opatření a Ježíšovo jho je mírné i spolehlivé. Jaká je to úleva vplout do tohoto bezpečného přístavu.

Komentáře

- "Je to už pět let, co jsem objevil vaši brožuru *Co se stane, až zemřeme?* Její obsah mi konečně odpověděl na některé otázky týkající se 2.Korintským 5! Pak jsem si přečetl knihu *Nadcházející království Mesiáše*, a když jsem si uvědomil, že semeno rozséváče, člověka Mesiáše Ježíše, znamená semeno nesmrtelnosti, mé srdce ve mně poskočilo a od té doby se od literatury Restoration Fellowship nemohu odtrhnout; dodává mi energii i teď, ve věku 80 let. Velmi oceňuji tvou práci (a práci tvých spolupracovníků) - díky ní ke mně Písmo promlouvá velmi jasně; i když jsem studoval mnoho knih a vyzkoušel mnoho cest křesťanského života, 30 let jako Svědek a pak jinde."
- *Česká republika*

- "Máme rodinnou přítelkyni, která se dožívá 102 let. Pravidelně jí volám, jako dnes ráno. Během našeho telefonického rozhovoru jsem četl z našeho německého překladu tvé knihy *Naši otcové, kteří nejsou v nebi*. Velmi se jí to líbilo. Dnes mě požádala, abych vám vyřídil její srdečné poděkování za vaše texty.

Chápe ústřední poselství evangelia o Božím království a je vděčná Bohu, který vás k tomu všemu inspiroval. Dokonce navrhla, abychom svolali skupinu podobně smýšlejících lidí ve Švýcarsku, kteří by rádi slyšeli více těchto informací, které jsou nyní překládány do německého jazyka." – *Švýcarsko*

- "Miluji vaši práci. Naše rodina vstřebává všechny online materiály, které od vás najdeme, a já jsem četl vaši knihu *Ježíš nebyl trinitář*. Moc děkuji za vaši odvážnou práci při obhajobě biblického monoteismu. Inspiroval jste celou novou generaci, aby se chopila této věci." – *Oklahoma*

- "Také jsem se za vás všechny modlila! Co se týče misijní práce, svědčím druhým a sázím semínka. Právě teď zavírají polovinu věznic. Znovu jsem četla knihu *To mi v církvi nikdy neřekli!*". – *Ohio*

Milénium je budoucností!

"Zjevení 20:1-3 poměrně jasně odporuje amileniálnímu výkladu, podle něhož byl Satan při prvním příchodu Krista spoután... Popisovat **současnou** situaci Satana jako uzamčeného v propasti a neschopného svádět národy po dobu tisíce let **dnes prostě není fakticky pravdivé** a vyžaduje to **extrémní spiritualizaci** doslovnosti této pasáže i dalších novozákonních odkazů na Satanovu činnost a současnou moc. (Skutky 5:3; 1 Kor. 5:5; 7:5; 2 Kor. 2:11; 11:14; 12:7; 1 Tim. 1:20; 1 Pet. 5:8) ... **Jestliže Satan dnes skutečně svádí národy, jak to vyplývá z Písma a z historických faktů, pak není nyní zavřený v propasti a tisícileté milénium je teprve v budoucnosti.**"

— *Bible Knowledge Commentary*, 1983, s. 979